

جلوه ای از حد پایبندی جمهوری خواهان لائیک و اکثریتی های معلوم الحال به دمکراسی!

چهارشنبه ۲۴ فوریه "انجمن دفاع از دمکراسی" طبق روال همیشگی خود جلسه هفتگی اش را در سالن کوچک یک رستوران به نام "دنیز" در لوس آنجلس برگزار نمود. سخنران این جلسه مرتضی محیط بود. مرتضی محیط مدتی است که از طریق یک برنامه تلویزیونی هفتگی- به سمت ایران- ضمن دفاع از اصلاح طلبان حکومتی و افرادی مثل موسوی و کروبی ، اهداف بخشی از بورژوازی ایران را تبلیغ می کند. البته ویژگی این برنامه این است که وی با پنهان شدن در پشت نام مارکس این امر را پیش می برد. یکی از تم های اصلی برنامه های وی ، تخطئه تجارب انقلابی طبقه جهانی کارگر در قرن بیستم و به ویژه تحولات تاریخی انقلاب اکتبر و پس از آن می باشد که البته به سطحی ترین شکل ممکن مطرح می شوند. برای مثال وی برای کوبیدن لنین رهبر انقلاب کبیر اکتبر با نادان فرض کردن بینندگان خود چنین استدلال سخیفی را مطرح می کرد که چون لنین کتاب گزندورپسه مارکس را نخوانده است پس وی "اومانیسیم" مارکس را درک نکرده بود. این اراجیف در مورد اندیشمندی مطرح می شود که با سازماندهی و رهبری انقلاب اکتبر عملاً نشان داده تا چه حد اندیشه های مارکس را درک و به آن عمل نموده است. محیط با بیان چنین یاه هائی نشان می دهد که به باور وی "اومانیسیم" مارکس فقط در همین یک اثر طرح شده و از قرار مارکس در دیگر آثار خود به آن نپرداخته است!!

یکی دیگر از تم های تبلیغاتی مرتضی محیط کوبیدن کمونیست های ایران تحت بر چسب ساختگی "چپ سنتی" می باشد. وی همواره در برنامه های خود چنین دروغی را اشاعه می دهد که در میراث "چپ سنتی" چیزی به غیر از ضربه زدن به جنبش کارگران و خلق های ایران یافت نمی شود. مرتضی محیط در شرایطی بر علیه کمونیست ها دراز گوئی می کند که کمونیست ها ، این مدافعان راستین کارگران و زحمتکشان ایران از روز اول روی کار آمدن رژیم دار و شکنجه و سنگسار جمهوری اسلامی در جهت سرنگونی این رژیم نکبت بار مبارزه کرده و در همه سنگر های مبارزه حضور فعال داشته اند. روشن است که کسانی هم که در چهارچوب "انجمن دفاع از دمکراسی" چنین سخنرانی را دعوت کرده بودند دست کمی از خود سخنران نداشتند. آن ها اکثراً از جمهوری خواهان لائیک و اکثریتی های معروف عام و خاص بودند. اکثریتی هائی که در اوائل دهه ۶۰ رسماً از جمهوری اسلامی دفاع می کردند و هم اکنون هم از اصلاح طلبان حکومتی دفاع می کنند و زیر بیرق سبز اسلام "ناب محمدی" آنها سینه می زنند.

با علم به ماهیت برگزارکنندگان این جلسه و با این که در این شهر به عنوان یکی از فعالین چریکهای فدایی خلق ایران فعالیت می کنم ، تصمیم گرفتم برای آشنائی با بحث ها و استدلال های آنها سری به این جلسه بزنم. آن چه در زیر می خوانید شمائی است از آنچه در آن جلسه رخ داد که بهتر دیدم از طریق این گزارش همگان را در جریان آن قرار دهم. در جلسه ۲۴ فوریه پس از پایان صحبت های سخنران که تماماً در دفاع از اصلاح طلبان حکومتی بود، اعلام تنفس نمودند تا پس از تنفس نوبت به پرسش و پاسخ برسد. در آغاز تنفس مجری جلسه به من که هنوز از جایم بر نخاسته بودم نزدیک شد و آرام بطوری که دیگران نشنوند گفت "به دلیل اینکه شما در تظاهرات ۲۲ بهمن با شعار هایت تظاهرات سبز ها را به هم زد" ، "هیئت مسئولین انجمن دفاع از دمکراسی تصمیمشان این است که شما نمی توانی و نباید در بخش سنوال و جواب شرکت کنی." این تصمیم ضد دمکراتیک با اعتراض من روبرو گردید. من برای آن که دیگران از این تصمیم ضد دمکراتیک با خبر شوند با صدای بلند گفتم "گوش کنید این ها که می گویند از دمکراسی دفاع می کنند به من می گویند چون که من در تظاهرات شعار های مخالف آن ها را داده ام ، نمی توانم در بخش سنوال و جواب شرکت کنم و فریاد زدم مرگ بر جمهوری اسلامی "همچنین گفتم این ها که امروز دستشان به جائی بند نیست و کاری نیستند چنین می کنند اگر به قدرت برسند صد بار از جمهوری اسلامی وحشیانه تر عمل خواهند کرد". پس از برخورد افشاگرانه من تعدادی از شرکت کنندگان در جلسه از این برخورد ناراحت شده و در نتیجه مسئولین جلسه البته نه از روی دمکراسی خواهی بلکه از روی مصلحت گفتند "مجری جلسه اشتباه کرده است و شما می توانی در بخش بعدی شرکت کنی." این را هم اضافه کنم که در زمانی که من به این برخورد اعتراض می کردم یکی از آنها که همیشه نقش قلدر را ایفا می کند گفت "من الان پلیس خبر می کنم". شیوه برخورد این جماعت مدعی دمکراسی که خود را "دمکرات" و "لائیک" می نامند البته "لائیک" های سبز و آن هم از نوع "ناب محمدی" اش بار دیگر نشان داد که این جریان نه دمکرات که برعکس ضد دمکرات و ارتجاعی است و به همین علت هم مدافع بخشی جدایی ناپذیر از جمهوری اسلامی می باشد. در پایان این را اضافه کنم که عمل بسیار ضد

دمکراتیک این افراد نه تنها با اعتراض سخنران مواجه نشد بلکه مرتضی محیط با سکوت خود بار دیگر نشان داد که دمکراسی ادعائی وی چگونه دمکراسی است. همگان دیدند که نامبرده از سر زیادی "دمکرات" بودن و "دمکراسی خواه" بودن افزای است که به رهبران انقلاب اکتبر "ایراد" می‌گیرد و نه به دلیل منافع و مصالح اصلاح طلبان حکومتی جهت کوبیدن کمونیست ها.

از آن جا که مجری برنامه با استناد به شعارهایی که من به عنوان یکی از چپ های شرکت کننده در تظاهرات ۱۱ فوریه بر علیه جمهوری اسلامی سر داده بودم به چنین شیوه غیر دمکراتیکی متوسل شد، لازم می دانم که شمائی از آنچه در تظاهرات مزبور گذشت را بازگو کنم. در روز ۱۱ فوریه ، برابر با ۲۲ بهمن سال جاری به مناسبت سی و یکمین سالگرد قیام با شکوه ۲۲ بهمن ۱۳۵۷ در شهرهای زیادی از کشورهای جهان تظاهرات هایی در گرامی داشت این روز تاریخی و در دفاع از مبارزات آزادیخواهانه زحمتکشان ایران و بر علیه رژیم سرپا ننگ و نکبت جمهوری اسلامی برگزار گردید. در لوس آنجلس هم جریانات مختلف از جمله سلطنت طلبان، سبز ها و چپ ها با صف مستقل در مقابل ساختمان فدرال دست به تظاهرات زدند. من نیز در صف چپ های انقلابی در این حرکت اعتراضی شرکت داشتیم در جریان تظاهرات که به مدت سه ساعت به طول انجامید به دلیل طرح شعارهای رادیکال از سوی چپ ها - که به عقیده من خواست اکثریت مردم می‌باشد- تعداد کثیری از مردم حاضر در محل ، عملا به تظاهرات چپ ها پیوستند و شعارهای انقلابی ما را با ما در طول تظاهرات تکرار کردند. همین امر باعث منزوی گردیدن سبزها و عصبانیت آنها شد. بطوری که چند بار به منظور ارباب و دست کشیدن ما از دادن شعارهای رادیکال با قلدری و بعضا "دوستانه" به ما گفتند که از دادن شعار های رادیکال خود داری کنیم که خوشبختانه با مقاومت رفقا و مردم روبرو گردید و دست از پا کوتاه تر عقب نشستند. در یک کلام آن ها از استقبال مردم از شعار های ما حسابی ناراحت شدند و این را به حساب به هم زدن تظاهرات سبز ها می گذارند. در این حرکت ما موفق بودیم و توانستیم بر تظاهر کنندگان تاثیر بگذاریم و به همین دلیل هم در جلسه ۲۴ فوریه سبز های لائیک به اصطلاح دمکرات شده می خواستند مقابله کنند امری که به رسوائی بیشتر خودشان انجامید. برخوردی که که تنها می تواند انقلابیون را به مبارزه هر چه پیگیرتر علیه دشمنان رنگارنگ زحمتکشان مصممتر گرداند .

یکی از فعالین چریکهای فدایی خلق ایران در لوس آنجلس

۲۶ فوریه ۲۰۱۰